№ 266. Poniedziałek 19. Listopada 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Dla zaprowadzenia stałej szkoły trywialnej w *Wiązownicy* ofiarował się tamtejszy rzym. kat. pleban miejscowy ks. Leon Świtalski, odstąpić szkole kawałek gruntu erekcyonalnego rozległości prawie pół morga za udzieleniem mu równego obszaru ze strony właściciela wsi, zaś państwo, a względnie właściciel dóbr książę *Jerzy Czartoryski* obowiązał się wystawić na tym gruncie dom szkolny z pomieszkaniem nauczyciela i oficynami własnym kosztem, jako też sprawić za własne pieniądze pierwsze porządki szkolne, a nakoniec do utrzymania nauczyciela, który ma pełnić tylko funkcyę szkolną, przyczyniać się kwotą roczną 70 złr. w. a. z dodatkiem na opał szkoły i pomieszkania nauczyciela w kwocie 20 złr. w. a. rocznie, które to kwoty złożeniem 6 sztuk 5proc. obligacyi indemnizacyjnych w nominalnej wartości 1800 złr. m. k. zabezpieczone zostały.

Gmina zaś Wiązownica ofiarowała się, dostarczać dla zbudowania domu szkolnego i pomieszkania nauczyciela potrzebnych fur i pomocników, utrzymywać na przyszłość te budynki własnym kosztem w dobrym stanie i zabezpieczyć w którymkolwiek zakładzie zabezpieczenia od ognia, zakupywane na opał drzewo łupać i przystawiać, na czyszczenie szkoły składać rocznie przez repertycyę 10 złr. w. a., a nakoniec uzupełnić płacę nauczyciela roczną kwotę 70 złr. w. a. częścią dobrowolnym rozkładem, a częścią odstąpieniem gminnych obligacyi i innych spłatnych należytości kasowych.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu troskliwość o poparcie oświaty ludu wiejskiego podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 3. listopada 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Minister sprawiedliwości przeniósł radzcę sądu obwodowego w Złoczowie Karola *Fügera Rechtborn* na własną prośbę tegoż, do sądu obwodowego w Przemyślu, w tym samym charakterze, a na jego miejsce mianował radzcą sądu obwodowego w Złoczowie Joachima *Dziedzickiego*, naczelnika powiatu Zborowskiego.

Minister sprawiedliwości nadał opróżnione posady radzców sądu obwodowego: przy sądzie obwodowym w Stanisławowie sekretarzom rady Teodorowi Abgaro *Zachariasiewiczowi* w Stanisławowie i Franciszkowi *Bogdany* we Lwowie; przy sądzie obwodowym w Samborze sekretarzowi rady Marcelemu *Czajkowskiemu* w Złoczowie i zastępcy prokuratora państwa Felixowi *Madejewskiemu* w Samborze, a przy sądzie obwodowym w Przemyślu adjunktowi sekretarza rady lwowskiego wyższego sądu krajowego Janowi *Sebald*.

Minister sprawiedliwości mianował adjunktów sądowych Józefa *Doboszyńskiego* i Jana *Strumińskiego* zastępcami prokuratorów państwa, pierwszego w Samborze, a drugiego w Tarnopolu.

Część nieurzędowa.

Lwów, 19. listopada.

Na posiedzeniu *pruskiej* izby deputowanych z 16. b. m., przedłożył minister skarbu projekt ustawy względem nadania dotacyi pruskim wodzom armii w uznaniu ich znakomitych usług. Projekt ten wyszedł z inicyatywy Króla i żąda półtora miliona z wynagrodzeń wojennych do dyspozycyi Króla. Po dłuższej debacie, przy której orzeczono, że rozdawnictwo pieniędzy należy pozostawić izbie, a minister skarbu żądał przyzwolenia en bloc, przekazano projekt osobnej z 14 członków złożonej komisyi.

W saskiej izbie deputowanych żądało szesnastu liberalnych posłów rozwiązania zgromadzenia stanów i niezwłocznego zwołania reprezentacyi ludu podług ustawy wyborczej z r. 1848. Ten wniosek został jednak odroczony 48 głosami przeciw 17. Przed głosowaniem zapewnił rząd, że wyda nową ustawę wyborczą po ukonstytuowaniu się związku północnego. Wnioskodawcy oświadczyli naprzód, że nieustąpią w razie odrzucenia ich wniosku. Na tem samem posiedzeniu oświadczył minister stanu baron *Friesen* stanowczo, że Saxonia ani przed wojną ani w ciągu niej niezawierała przymierza z Austryą. Saxonia dotrzymała wiernie danego w tym względzie przyrzeczenia barona Beusta.

„Morning Herald" potwierdza, że *saskie poselstwo* w Londynie zostało rozwiązane i że zarząd tego poselstwa poruczony został ambasadorowi pruskiemu w Londynie.

„Nordd. Allg. Ztg." oświadcza w obec insynuacyi „Spenersche Zeitung", iż amnestya cesarska legionistom węgierskim udzielona, jest zupełnie wykonana, nie nadeszły żadne urzędowe zażalenia względem naruszenia amnestyi. Rozumie się samo przez się, iż amnestya nie rozciągała się aż do uwolnienia ułaskawionych od służby wojskowej, do której jeszcze obowiązani byli. Rząd cesarski tyle jednak był względny, iż amnestyonowanych legionistów wcielił do pułków węgierskich.

Stosunki Rosyi do Prus były w ostatnich czasach przedmiotem licznych artykułów dziennikarskich. Dziennik jeden francuzki mówił wyraźnie o przymierzu odpornem i zaczepnem między Prusami a Rosyą zawartem, część dzienników ministeryalnych w Berlinie temu wcale nie zaprzeczała, a „Kreuz-Zeitung wypowiada życzenie, iżby stosunki między Prusami a Rosyą zawsze były tak przyjazne jak w chwili obecnej, chociaż dziennik ten w podróży Królewicza następcy tronu do Petersburga nie upatruje dowodu zawartego przymierza. „Nordd. Allg. Ztg." zaprzecza niejako wieściom o zawartem przymierzu, w słowach następujących: „Wiele dzienników zagranicznych zajmują się ciągle jeszcze wieścią o mniemanem przymierzu między Prusami a Rosyą, chociaż wykazane już zostało, iż wieść ta zupełnie jest mylna. W podróży nawet Królewicza następcy tronu upatrywano potwierdzenie pogłosek o owem przymierzu, jak żeby podróż Królewicza miała na celu zakończenie dyplomatycznych negocyacyi między obiema mocarstwy w przedmiocie przymierza. Ludzie bezstronni pojmą jednak, iż podróż królewicza do Petersburga nastąpiła jedynie ze względów familijnych, z stosunków, w jakich dom cesarsko rosyjski zostaje z domem panującym pruskim. W obec ciągle trwających pogłosek oświadczyć musimy jak najwyraźniej, iż podróż królewicza nie ma na celu zawiązania lub dokończenia dyplomatycznych negocyacyi. Polityka pruska nie dąży wcale do zawarcia przymierza na wypadki bardzo jeszcze oddalone. Żaden mąż stanu nie zechce sobie w ten sposób wiązać rąk na przyszłość."

„Monitor wieczorny" mówiąc o ostatniej alokucyi papieskiej powiada, iż ona nie niszczy nadziei ugody między Włochami a Rzymem. Ojciec św. przypomina błogosławieństwo, jakie dał Włochom na początku swego pontyfikatu, wyjawia zamiar przebaczenia według nauk ewangelii tym, co wojnę z kościołem prowadzili i otwarcia im ramion swoich. Jeżeli zaś Ojciec św. w wyrazach głębokiego smutku mówi o żalu jakim go napełnia położenie biskupów, dyecezyi swych pozbawionych, to zapominać nie można, iż rząd włoski biskupów tych właśnie do powrotu do dyecezyi powołał. Spodziewać się można, że rząd włoski konwencyę wrześniową sumiennie z swej strony wykona, że czuwać będzie nad całością granic państwa papiezkiego i że zdoła powstrzymać wszelkie usiłowania dążące do pozbawienia Ojca św. władzy monarszej w obecnych granicach państwa kościelnego.

„Gazette du Midi" doniosła, że eskadra pancerników francuzkich odebrała rozkazy, żeby w dniu 28. b. m. w Tulonie do wypłynięcia gotową była, gwoli eskortowania jachtu cesarskiego „L'Aigle", na którego pokładzie Cesarzowa Eugenia udać się ma do Civitavecchia a ztamtąd do Rzymu. „Patrie" zaś zapewnia, iż eskadra ta uda się jedynie do wysp Hyéres, dla odbywania różnych ewolucyi i ćwiczeń artyleryjskich.

„Nazione" oświadcza, że pogłoska o ofiarowaniu *Papieżowi* przytułku na wyspie Malcie ze strony Anglii jest *bezzasadna*. Przeciwnie Anglia nakłania Papieża, ażeby pozostał w Rzymie.

„Karlsruher Zeitung" donosi, że Don Miguel książę Braganzy umarł w nocy z dn. 15. na 16. b. m. na apoplexyę w zamku Bronnbach pod Wertheimem.

Don Miguel urodził się dn. 26. października 1802 r., dekretem Króla Don Pedro III. z dn. 3. lipca 1827 r. mianowany został regentem Portugalii, ogłosił się w dn. 30. lipca 1828 r. Królem Portugalii, konwencyą zaś w Evora Monte w dn. 26. maja 1834 roku zawartą zobowiązał się opuścić Portugalię, po czem w Wielkiem Księstwie Badeńskiem zamieszkał.

Król belgijski przyjął dymisyę ministra wojny jenerała Chazal, mianował go ministrem stanu, a ministrowi spraw wewnętrznych polecił tymczasowe kierownictwo ministeryum wojny.

Telegraf rosyjsko amerykański skończony będzie do Mikołajewska w lipcu bieżącego roku, wcześniej niż telegraf amerykański. Ku stronie wschodniej ukończono w ostatnim czasie 785 wiorst.

Wiadomości z *Montevideo* potwierdzają, że po klęsce pod Curupoity nastąpiło zupełne rozdwojenie szefów potrójnego przymierza. Flores powrócił 29. września do Montevideo. Ces. brazylski komisarz odjechał do Rio Janeiro. Jenerał Mitre opuścił Curazo i cofnął się z resztą armii do Tugoty, nieprzyjmując pomocy brazylskich okrętów transportowych. Brazylska eskadra znajduje się pod Curazo, i nieprzedsiębrała nowego ataku.

Monarchia austryacka.

Lwów. 19. listopada. Z powodu otwarcia sejmu krajowego odbyło się dziś o godzinie 10tej zrana w rz. kat. kościele katedralnym uroczyste nabożeństwo, które celebrował Jego Excelencya najprzewielebniejszy ksiądz arcybiskup Wierzchlejski przy asystencyi całego duchowieństwa kapitulnego dla ubłagania pomocy Ducha św. Jego Excelencya Namiestnik hr. *Agenor Gołuchowski* z c. k. komisarzem rządowym radzcą dworu p. *Possingerem-Choborskim*, Marszałek krajowy książę *Leon Sapieha* z Wydziałem krajowym i wszyscy znajdujący się już we Lwowie posłowie sejmu krajowego byli obecni na tem nabożeństwie, a zgromadzenie pobożnych ze wszystkich stanów zapełniło tłumnie cały kościół.

Wiedeń. 16. listopada. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* J. C. M. Arcyksiążę Franciszek Karol i Arcyksiężna Zofia przybędą tu dnia 18go b. m. z Salzburga. — J. C. M. Arcyksiążę marszałek Albrecht powrócił tu wczoraj zrana z Węgier. Jego Excel. gubernator Dalmacyi fml. baron Philippovich był przyjmowany przedwczoraj przez Najjaśn. Pana na audyencyi pożegnalnej i odjechał wczoraj zrana do Dalmacyi. Jego Excel. p. Namiestnik Galicyi hr. Gołuchowski miał przedwczoraj po południu dłuższą konferencyę z Jego Excelencyą p. ministrem stanu hr. Belcredi i odjechał wieczorem do Lwowa. Nadeszła tu z Węgier depesza telegraficzna z doniesieniem, że Jego Excel. były namiestnik Węgier fml. hr. Palffy zachorował przedwczoraj na cholerę, lecz już mu jest lepiej. — Poseł saski w Paryżu baron Seebach przybył tu przedwczoraj zrana i wczoraj udał się do Drezna. Komisarz oddziału austryackiego wystawy paryskiej Schäffer udaje się w przyszłą niedzielę do Londynu, aby sprawy swego konzulatu jeneralnego powierzyć na czas wystawy paryskiej baronowi Kübeck. Z Londynu p. Schäffer uda się wprost do Paryża, gdzie niebawem rozpocznie czynności swoje jako austryacki komisarz wystawy.

Stan zdrowia Jej Mości Cesarzowej mexykańskiej jest mniej pomyślny. Jej Mość Cesarzowa w części uleczona z fikcyjnej obawy otrucia, jada wprawdzie przepisane potrawy, lecz nie przyjmuje napojów. Do tego tworzy sobie ciągle nowe fikcye, jak n. p., że osoby, które ją otaczają, ochłodły w przywiązaniu do jej osoby. Nadzieja bliskiego uleczenia Cesarzowej została zachwiana, i jest prawdopodobnem, że choroba trwać będzie długo. Lekarze jednak mieli oświadczyć, że jeszcze w tym miesiącu spodziewają się przesilenia.

Zachodzi także obawa, aby Cesarzowa Jej Mość nie zapadła także w chorobę fizyczną tem bardziej, iż płonną byłaby nadzieja, aby cierpienia fizyczne miały wywrzeć korzystny wpływ na stan umysłu. Dr. Ilek nie odstępuje Cesarzowej, a nawet Dr. Riedel z Grazu jest obecny w Miramare. Księżna Auersperg także odwiedziła Cesarzowę.

Zagrzeb, 16. listopada. Jeneralna kongregacya Werowickiego komitatu uchwaliła jednogłośnie przedłożenie sejmowi kroackiemu reprezentacyi, ażeby żądał terytoryalnej całości i pod żadnym pozorem nie zezwolił na odłączenie jakiejkolwiek części od Królestwa trójjedynego.

Uchwały serbskiego kongresu w Karłowicach mają być przedłożone sejmowi kroackiemu jako królewska propozycya.

Hiszpania.

Madryt, 8. listopada. *(Wybory do rad municypalnych. — Budżet na rok 186⁶/₇. — O powstaniu w Barcelonie.)* Wybory do rad municypalnych odbyły się w Hiszpanii bez żadnych manifestacyi przeciwko rządowi. Wypadły one w duchu stronnictwa konserwatywnego. Rady municypalne wybiera gmina jak we Francyi, tylko Alkada w razach wyjątkowych mianowany bywa nie z łona rady. Deputacye prowincyonalne mają takie znaczenie, jak rady prefekturalne i rady jeneralne we Francyi.

Rząd hiszpański ogłosił budżet zrektyfikowany na rok 186⁶/₇. Są w nim znaczne oszczędności. Budżet ministeryum wojny i marynarki zmniejszony jest o 34 milionów reali, spraw wewnętrznych i finansów o 24 milionów. Tylko budżet robót publicznych podwyższony został o 2 miliony realów. W ogóle wydatki zwyczajne wynoszą 2.141,145.250 realów (536 milionów franków), wpływy 2.191,477.290 realów (548 milionów franków). Wydatki nadzwyczajne w wysokości 515 milionów realów pokryte być mają przedażą dóbr narodowych, nadborami i zmniejszeniem płacy urzędników.

Pogłoski o powstaniu w Barcelonie o tyle były prawdziwe, iż powstanie istotnie wybuchło, lecz natychmiast stłumione zostało. Dwóch naczelników powstania natychmiast rozstrzelano.

Anglia.

Przedłożone Królowej sprawozdanie komisyi werbunkowej zawiera kilka projektów mających na celu polepszenie losu żołnierzy, a tem samem ułatwienie werbunku. Od początku nowego roku finansowego mają nastąpić dwa peryody kapitulacyi dla każdej broni, a mianowicie 12 i 9 lat. Żołnierze, którzy po upływie lat 12 chcą służyć w drugiej kapitulacyi, pobierać będą w drugim peryodzie dodatek do żołdu 2 pensy dziennie a po upływie tegoż otrzymają pensyę 1 s. dziennie. Nadto w całej armii powiększona będzie porcya mięsa. Wojska ściągane będą na leże stałe w lecie, w zimie zaś stać będą garnizonami w miastach.

Francya.

Paryż, 14. listop. *(Nowiny dworu. — Komisya wojskowa. — Sprawa aresztowanych studentów.)* Cesarz przydował jeszcze wczoraj zrana w radzie ministeryalnej, a o godzinie 2. z południa odjechał osobnym pociągiem do Compiegne, gdzie zamyśla zabawić cztery tygodnie, przynajmniej czas pobytu tamże naznaczony został do 15. grudnia. We czwartek ma się odbyć czwarta konferencya komisyi wojskowej, tą razą w pałacu w Compiegne, a w piątek odbędzie się tamże wielka rada ministrów. Zdaje się już być postanowionem w zasadzie, że system wykupna od wojska, na który z wielu stron powstają, niebędzie zatrzymany w teraźniejszej formie. Zdania księcia Magenty mają zgadzać się ze zdaniami samego Cesarza, jako też ministra Rouhera i jenerała Trochu. Projektowanemi w tym względzie zmianami zostałby przynajmniej co do służby w rezerwie armii zaprowadzony powszechny obowiązek służby wojskowej, który przy ograniczonej działalności, rezerwy natrafiłby — jak się spodziewają — na nierównie mniejszy opór, niż gdyby chciano zastosować tę zasadę przy organizacyi armii czynnej.

„Gazette des Tribunaux" utrzymuje, że aresztowani młodzi ludzie, studenci i robotnicy, są oskarżeni o udział w tajnem stowarzyszeniu; w kołach studenckich jednak zapewniają, że rząd niezdoła utrzymać tego zaskarżenia. Powód zebrania się w Café de la Renaissance" był następujący: Pewnemu adwokatowi, imieniem Potreau, który chciał zabrać głos na kongresie robotników w Genewie, niedozwolono uczynić tego, ponieważ niebył delegatem robotników, a gdy obstawał przy swojem żądaniu, wyprowadzono go ze sali. O tę zniewagę obwiniał on szczególnie pana Tridera, i w rzeczonej kawiarni miał się odbyć rodzaj sądu honorowego w tej sprawie. Tego dnia odbył się pogrzeb pewnego popularnego robotnika, i wielu z obecnych robotników dało sobie rendevous w rzeczonej kawiarni, ażeby się przysłuchać tej rozprawie. Policya przetrząsała pomieszkania każdego z aresztowanych, ale nic miała nic znaleźć, coby świadczyło o istnieniu tajnego stowarzyszenia.

Dania.

Kopenhaga, 10. listopada. *(Wiano księżniczki Dagmar.)* Podług kontraktu ślubnego, zawartego między W. Księciem rosyjskim i księżniczką Dagmar, a ogłoszonego w Gazecie berlingskiej, daje Król duński swojej córce w posagu 60.000 talarów duńskich; ze strony rosyjskiej otrzymuje Księżna jako podarek ślubny 50.000 rubli i tyleż rocznie na szpilki; w razie owdowienia pobierałaby w Rosyi 85.000 rubli, za granicą zaś tylko połowę.

Rosya.

Petersburg, 12. listopada. *(Uroczystość zaślubin Następcy tronu.)* Do sprawozdania o uroczystości zaślubin dodają dzienniki jeszcze następujące szczegóły: Przez cały dzień padał bez przerwy śnieg i pociągał wiatr ostry. Przy zaślubinach trzymano podług zwyczaju rosyjskiego nad głowami państwa młodych złote korony. Usługę tę pełnili: brat panny młodej Następca tronu duńskiego i brat pana młodego W. Książę Waldemar, a później wyręczyli ich w tem Książę Leuchtenbergski i W. Książę Alexy. Ślub dawał im spowiednik cesarski, archimandryta Bojanow, gdyż podług obrządku rosyjskiego może dopełniać ceremonii ślubnej tylko świecki, nie związany celibatem kapłan. Pomiędzy gośćmi znajdował się także i sprawiał wielką senzacyę sędziwy Szamyl, który stał się teraz, jak wiadomo, poddanym rosyjskim, i przybył umyślnie na tę uroczystość z Kaługi. Przy uczcie spełniony został toast, o którym mistrz ceremonii nie wspomniał wcale w programie. Zdarzenie to było tak bezprzykładne, że kancelarya ces. ministerstwa dworu uznała za rzecz potrzebną ogłosić go urzędownie, i tym sposobem zatwierdzić dodatkowo. Mianowicie Jego Mość Cesarz sam zabrał po przepisanych toastach jeszcze raz głos, i wzniósł toast za zdrowie księcia Walii, którego urodziny były właśnie, jako też za pomyślność innych dostojnych gości.

KRONIKA.

(C. k. krajowy dom karny we Lwowie). W tutejszym c. k. krajowym domu karnym dla mężczyzn osobny nauczyciel udziela przestępcom pożytecznych wiadomości które mogą im ułatwić uczciwy zarobek po wyjściu z więzienia. Oprócz tego ośmiu teologów z tutejszego gr. kt. seminaryum, pod przewodnictwem ks. Kostka Dr. teologii, miewają każdy w osobnej sali odczyty treści moralnej i nauczającej, w obu językach i właśnie rozpoczął się nowy kurs. Nadto za zachętą c. k. prokuratora państwa p. Daneka (który jest także znany w świecie muzykalnym jako kompozytor) jeden z teologów udziela 30. więźniom raz na tydzień naukę śpiewu choralnego, a później w miarę postępu rozpocznie także naukę śpiewu soło.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

I.

Lwów, 18. listopada. Przed niejakim już czasem, w numerze 241 pisma naszego, wspomnieliśmy o szkodliwym wpływie, jaki na wywóz ziemiopłodów naszych a zatem i na produkcyę kraju w ogóle wywierają wysokie taryfy dróg żelaznych a mianowicie

drogi żelaznej galicyjskiej. Wykazaliśmy, iż w czasach stagnacyi handlu zbożowego w Europie, wywóz ten zupełnie staje się niemożliwym, bo koszta transportu pochłaniają większą część ceny, jaką w owych czasach na targowicach zagranicznych otrzymać można.

Izba handlowo-przemysłowa lwowska i rada miejska jednocześnie prawie zajmowały się tym przedmiotem. Izba handlowa w wymownym memoriale Jego Excelencyi c. k. namiestnikowi podanym, zaniosła prośbę, ażeby c. k. ministeryum właściwemi i energicznemi środkami kolej żelazną Karola Ludwika do stałego obniżenia taryfy swej przewozowej spowodować raczyło.

Któżby się nie zgodził z szanowną izbą, że tanie koszta transportu najsilniejszą są dźwignią produkcyi krajowej, że na pomyślność kraju w ogóle stanowczo wpływają? Lecz tanie koszta transportu tam tylko są możliwe, gdzie rzeki spławne i należycie uregulowane transporta ułatwiają, Spław bowiem wodą będzie zawsze i wszędzie najtańszym rodzajem transportu. Tak jest w Prusiech, do których przykładu się izba handlowa w memoriale swym odwołuje. Tam są Odra i Elba, Odra z Elbą kanałem kołobrzegskim a z Wisłą kanałem bydgoskim połączona, Elba całe północne Niemcy przerzynająca. Kolej żelazna szląska od samych już Gliwic aż do Wrocławia a następnie i do Szczecina poprowadzona jest w pobliżu brzegów Odry, prawie wszędzie spławnej, bo w wązkie i silnie obwarowane koryto ujętej. Tania więc być musi dla wielu artykułów przewozu taryfa kolei górno-szląskiej, bo kolej ta konkurować musi z transportem wodnym, do którego Odra wszelką nastręcza sposobność. Podobną też konkurencyą wytrzymać musi kolej żelazna szląsko-marchijska (Schlesisch-Märkische Bahn) z kanałem wyż wymienionym i Elbą. Nie dziw, iż w obec takiej konkurencyi taryfy przewozowe na kolejach pruskich niskie być muszą, pochodzi to nie tyle z nacisku rządu pruskiego na koleje żelazne, ile raczej z naturalnego położenia rzeczy. Nadto w zamożnym i dobrze zagospodarowanym kraju pruskim i niemieckim, taki jest zawsze ogrom rzeczy do transportu przeznaczonych, iż koleje żelazne dostatecznie zawsze przewozem osób i transportem towarów zajęte, w wielkiej ilości transportów nigdy nie ustających, dostateczne tańszych taryf znajdują wynagrodzenie i pomimo tanich tych taryf zawsze się jeszcze i dobrze rentują.

Ale tak nie jest niestety w kraju naszym. Między Czerniowcami a Lwowem, Lwowem a Krakowem nie mamy żadnej rzeki spławnej, z którąby koleje nasze żelazne konkurować musiały, a konkurencya, na to się zgodzi każdy z biegiem rzeczy praktycznie obeznany, największym jest bodźcem do taniego transportu. Rzeki nasze, Dniestr, San a nawet i Wisła w tak smutnym są stanie pod względem spławności, że wszystkie transporta cisną się do kolei żelaznych, jak to w numerze wyż powołanym pisma naszego wspomnieliśmy. Koleje więc nasze nie są wystawione na konkurowanie z spławem rzecznym, którby ich do obniżenia taryfy przynaglić mógł. Nadto w biednej Galicyi nie masz tak ogromnej produkcyi jak w Szląsku naprzykład pruskim, tak bogatym w rozliczne płody górnicze a pod względem rolniczym tak dobrze zagospodarowanym. Galicya nie dostarcza ani czwartej części tej ogromnej masy towarów, które corocznie koleją górno-szląską i Odrą transportowane bywają. Zważyć też potrzeba, że u nas przewóz osób daleko mniejsza stanowi rubrykę wpływów niż na kolejach pruskich, za czem idzie, iż koleje nasze głównie na dochody z transportów oglądać się muszą.

Koleje żelazne są po większej części, a mianowicie kolej Karola Ludwika, na której postępowanie Izba handlowa w memoryale swym najbardziej się użala, jest przedsiębiorstwem prywatnem, przedewszystkiem własną swą korzyść na oku mającem, dobro zaś kraju o tyle tylko uwzględniającem o ile do tego prawnie zniewolona być może lub o ile się to zgadza z własnym jej interesem. Izba handlowa powiada w swym memoryale, że zarząd centralny (Central-Leitung) kolei Karola Ludwika trzyma się uporczywie normalnej taryfy, z dodatkiem ażia na srebrze, że do tego na mocy koncesyi najzupełniejsze ma prawo. W obec takiego zaś prawa wys. ministeryum handlu nie może zniewolić kolei Karola Ludwika do stanowczego obniżenia normalnej taryfy energicznemi, jak izba handlowa pragnie, środkami, chociaż przekonani jesteśmy, że wysoki rząd słuszne żądania izby handlowej należycie uwzględni i takowe właściwemi środkami silnie popierać będzie. Wysoki rząd oceniając wielkie znaczenie taniego transportu, wysadził jeszcze w roku 1865 komisyę badawczą (Enquete commission) gwoli należytego sprawdzenia istotnego stanu rzeczy. W skutek nalegań tej komisyi kolej Karola Ludwika zniżyła też taryfę co do niektórych artykułów w wewnętrznych obrotach, jak izba handlowa przyznaje, chociaż zniżenie to nie doszło do rozmiarów w interesie kraju całego wymaganych. Zgadzamy się zaś z izbą handlową, iż zarząd kolei Karola Ludwika zapoznaje bardzo często interes własny, a raczej interes akcyonaryuszów, pozbawiając ich wpływów, jakieby kolej mieć mogła z transportu wielu artykułów, których przewóz w obec wysokiej taryfy staje się niemożliwy, jak to po szczególe wykazać nie omieszkamy. Odkładając do następnego numeru szczegółowe to wykazanie, dziś tylko jeszcze dodamy, iż nie można robić rządowi cesarskiemu zarzutu, iż przy udzielaniu koncesyi na budowę dróg żelaznych nie starał się o położenie tamy nieuwzględnieniu żywotnych interesów kraju ze strony przedsiębierców kolei, jak to uczynić miał rząd pruski, bo nie pressyi rządu, jak memoryał mylnie wypowiada, ale raczej naturalnemu położeniu rzeczy, konkurencyi ze spławem rzecznym, jak już wykazaliśmy, Prusy zawdzięczają tak nizkie taryfy przewozu, że nawet opłata 1 fenika $^{5}/_{10}$ centa na milę od cetnara, tam już co do wielu artykułów do rzędu wysokich opłat należy. Że zaś koleje nasze żelazne, a nawet i kolej Karola Ludwika, pomimo wysokiej swej taryfy, wielką są dla kraju korzyścią, tego nikt nie zaprzeczy. Chociaż bowiem kolej ta pod względem zarządu, nie czyni może zadosyć słusznym wymaganiom publiczności, to jednak przewozi ona towary daleko taniej niż dawniej w zwykły sposób przewożone być mogły, i wywóz ziemiopłodów naszych znacznie ułatwia, ba nawet w wielu przypadkach możliwym go dopiero uczyniła. Nie można zaś zarzucić kolei Karola Ludwika, że zniszczywszy wprzód furmanów, którzy się dawniej transportem towarów w Galicyi zajmowali, pozbywszy się ich konkurencyi, dopiero taryfę swoją podniosła, jak to przedsiębierstwa prywatne czynić zwykły. Bo taryfa normalna jest dziś ta sama, jak ją zaprowadzono z samego początku; wysoki zaś rząd kładąc jako warunek koncesyi ustanowienie normalnej taryfy, która wprawdzie zniżona, ale nigdy podwyższona być nie może, tem samem już położył tamę zbytniemu wyzyskiwaniu kraju przez prywatnych przedsiębierców.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca października 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Zaleszczyki		Czortków		Borszczów		Husiatyn		Probużna		Mielnica	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	3	50	2	72	3	15	3	40	3	30	3	.
„ żyta . . .	2	50	1	90	2	.	2	.	2	.	2	.
„ jęczmienia .	2	.	1	35	1	50	1	70	1	70	1	80
„ owsa . . .	1	20	.	85	1	25	1	20	1	20	1	.
„ hreczki . .	2	50	2	15	2	40	2	60	2	60	2	.
„ kukurudzy .	2	70	2	15	2	60	2	60	2	60	2	20
„ ziemniaków .	.	70	.	62	.	90		80	.	80	.	80
Cetnar siana . . .	1	10	1	22	1	.	1	10	1	10	1	25
„ wełny	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	40	.
Sąg drzewa twardego	6	.	8	.	5	50	8	.	.	.	9	.
„ „ miękkiego	.	.	7	.	5	.	.	.		.	6	50
Funt mięsa wołowego	.	10	.	9	.	8	.	10		10	.	8
Mas okowity . .	.	36	.	50	.	.	.	.	.	.	.	70

Ostatnia poczta.

Paryż, 17. listopada. Telegram dziennika „Avenir national“ z Bruxeli donosi, że wiadomość o śmierci Księcia Walii została urzędownie zaprzeczona. Podług telegramu z Petersburga zostały przerwane uroczystości weselne z powodu słabości Księżniczki Dagmar. — „Etendard“ donosi, że w Madrycie użyte zostały środki ostrożności. Dworzec kolei obsadziły wojska, ażeby udać się niezwłocznie na zagrożone punkta.

Paryż, 17. listopada. Jenerał Fleury pozostaje przez czas nieoznaczony we Florencyi; ma on zarazem upoważnienie udania się do Rzymu na przypadek pewnych ewentualności.

Florencya, 17. listopada. Gazeta urzędowa ogłasza okólnik Ricasolego do prefektów polecający, aby wszyscy biskupi, którzy opuścili swoje dyecezye, czy przebywają w Rzymie lub gdzieindziej, powrócili do swoich dyecezyi.

Rzym, 17. listopada. Hr. Sartiges i jenerał Fleury są tu spodziewani z końcem tego miesiąca.

Madryt, 16. listopada. Potwierdza się, że Hiszpania żaliła się u rządu belgijskiego na zabiegi wychodźców hiszpańskich w Bruxeli celem wywołania zaburzeń w Hiszpanii.

Petersburg, 17. listopada. Książe Walii i następca tronu duńskiego powrócą tu dziś z Moskwy. — Cesarski ukaz postanawia zakres i granice władzy gubernatorskiej.

Ateny, 10. listopada. Podług ostatnich wiadomości z Kandyi przygotowywał Mustafa Basza wyprawę w góry sfakiockie. O poddaniu się tamtejszych przywodzców nie ma mowy. — Studenci tutejszego uniwersytetu żądają broni i chcą utworzyć gwardyę studencką.

Tryest, 17. listopada. Otrzymane tu wiadomości z Kandyi sięgające do 8. b. m. donoszą: Telegramy stambulskie o poddaniu się powstańców opierały się na fakcie, że powstańcy, którzy chcieli się skoncentrować, zawarli ośmiodniowy rozejm. Po upływie jego d. 6. b. m. oznajmili Mustafie Baszy, że oczekują go uzbrojeni u granicy prowincyi Sfakii. Dnia 7. b. m. rozpoczęła się walka, której rezultat niejest jeszcze znany. We wschodnich obwodach, osobliwie w Heraklionie, walczą powstańcy pomyślnie. Z Grecyi nadeszły liczne posiłki, ale brakuje żywności.

Nowy York, 15. listopada. Cesarz Maxymilian wyjechał 21. października z Mexyku przez Orizabę do Veracruz, aby uniknąć spotkania się z jenerałem francuzkim Castelnau; a przed wyjazdem swoim powierzył rejencyę tymczasową marszałkowi Bazaine. Z tego powodu nowe ministeryum usunęło się. Jenerał Castelnau przybył do Mexyku 23. października i objął zarząd krajem.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. i 18. listopada 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	320.01	+ 4.4	89.4	poł.-zachodni sil.	pochmurno
2. god. po poł.	319 03	+ 5.1	69.4	„ „	deszcz
10.god. wiecz.	320 98	+ 0.8	74.6	„ „	pochmurno
Ilość deszczu .0‴40.					
7. god. zrana	325 64	— 2.6	?9.6	zachodni sł.	pogoda
2. god. po poł.	326.16	+ 0.5	76.5	„ „	pochmurno
10.god. wiecz.	325.49	— 3.7	71.1	„ „	pogoda

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Koziebrodzki J. c. k. pułk. i hr. Koziebrodzki F., z Chlebowa. — Hr. Golejowski A., z Harasymowa. — Dylewski M., z Rolowa. Szymanowski Wł., z Humieniec. — Wojciechowski W, z Warszawy.

Hotel europejski: Jendrzejewicz K., z Czapli. — Miączyński S., z Mikuliniec. — Ujejski Br., z Lubczy.

Hotel angielski: Czermiński S., Dołhego. — Pietrzyccy Maryan i Feliks, z Czerniowiec.

Hotel Kuhna: Croisse L., z Koszelowa.

Dnia 18. listopada.

Hotel George: PP. Kempiński Z., z Gdowa.

Hotel europejski: Ks. Bariatynsky W., z Genewy. — Kakowski J., z Berezowicy. — Kolbuszewski W., z Kołomyi. — Wojton W., z Utrop.

Hotel angielski: Hr. Krasiński W., z Warszawy. — Agopsowicz K., z Trofanówki. — Trank F., z Nachaczowa. — Obertyński W., z Leszczkowa. Obertyński S., z Tuszkowa. — Zbyszewski W. poseł, z Rzeszowa.

Hotel Langa: Hr. Schelenberg M. c. k. kap., z Wiednia. — Osmólski W., z Władypola.

Hotel Krakowski: Gałecki A. biskup i poseł, z Krakowa — Krowicki S., z Krowicy. — Zatwarnicki Z., z Stryja.

Hotel pod tygrysem: Gurczyński E., z Przemyśla.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. listopada.

PP.: Ks. Poniński A., do Niżyńca. — Hr. Borkowski M., do Mielnicy.— Hr. Ryszczewski A., do Złoczowa. — Lityński M., do Holebrodu. — Łukasiewicz J., do Chocimierza. — Matczyński K., do Podhajec. — Sobota K., do Podhorek. — Hoffmann F. c. k. kapitan, do Przemyśla.

Dnia 18. listopada.

PP.: Artner J. c. k. maj., do Krakowa. — Schmejdes K. c. k. major, Holecek W. c. k. jen. inspek. komis. i Hr. Przezdziecki K., do Wiednia. — Sleczkowski Fr. c. k. major, do Przemyśla. — Cybulski A., do Humnisk. — Jordan A., do Błonia. — Papara H., do Zubomostów. — Ujejski B., do Lubczy. Urbański R., do Dobrosina. — Ptaszyński F., do Nowosiółek.

Dnia 17. listopada wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

13. 82. 73. 15. 22.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 1. i 15. grudnia 1866.

Kurs Lwowski.

Dnia 17. listopada.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	98	6	07
Dukat cesarski	„ „	6	02	6	09
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	35	10	50
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	93	1	97
„ papierowy rosyjski	„ „	1	66	1	68
Talar pruski	„ „	1	90	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	74	43	75	20
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	16	78	96
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	67	68	50
5 % Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	27	67	10
Akcye gał. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	223	33	226	17
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		193	67	196	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. listopada.	złr.	kr.
5 % Metaliki	59	75
5 % pożyczka narodowa	66	60
Losy z 1860 roku	80	85
Akcye banku wiedeńskiego	716	—
„ „ kredytowego	151	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	30
Srebro	126	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	0[illegible]

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. listopada.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	54.20	54 30
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.80	99.90
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	66.75	66.75
od kwiet. do paźdz. po 5%	66.30	66.40
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	74 50	75.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	58.70	58.90
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60.30	60.40
dtto. po 4½%	51.—	51.50
dtto. „ 4%	44.75	45.25
dtto. „ 3%	33.50	34.—
dtto. „ 2½%	28.—	29.50
dtto. 1%	11.30	11.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	151.50	152.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	149.50	150.50
Przez. do wyl. z r. 1854	74.—	74.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80.40	80.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88.50	88.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	74 40	74.60
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	51.50	53.—
„ 4½%	50.50	50.75
„ 4%	44.25	44.75
„ 3½%	39.50	40.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	49.—	51.—
„ 2¼%	45.—	45.50
„ 2%	40.—	41.—
„ 1¾%	35.—	35.50
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	82.50	83.—
Wyż. Austryi	83.—	85.—
Salcburg	82.—	84.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	79.—	80.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	83.—	85.—
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. indemn. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	80.—	86.—
Węgier	72.—	72.50
Ban. Tem.	71.50	72.—
Kroacyi i Slawonii	73.—	75.—
Galicyi	67.75	68.50
Siedmiogrodu	65.75	66.50
Bukowiny	65.50	66.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	68.50	69.—
Banat Temerz.	68.—	68.50
Lomb. wen. poż. z r. 1850	85.—	86.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburgu, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal. dł. zwr. z r. 1866 „ 7%	92.25	92.75

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	23.50
„ 2½% „ 100 „	—.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	—.—	18.50
„ 2% „ 100 „	—.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	—.—	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	716.—	718.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	153.—	153.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	645.—	650.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	77.50	78.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1608.—	1610.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	209.30	209 50
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	210.—	210.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	130.50	131.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	224.—	224 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	195.75	196.25
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	156.—	157.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	115.50	119.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Busterhradzka po 500 zł. m. k.	680.—	—.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	240.—	250.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Kofl. i Towar. górn. po 200 zł. w. a.	100.—	110.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	475.—	477.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	185.—	190.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	490.—	495.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	255.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	335.—	340.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	105.—	—.—
przeznaczone do los. po 5%	94 50	94.75
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	90.—	99.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.75	—.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	81.75	82.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	99.—	—.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	89.—	89.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	83.—	83.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	124.—	124.50
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	113.25	113 75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	91.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	75.—	76.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	95.—	95.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	95.—	95.50
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	92.—	93.—
Lloyda za 100 zł.	89.—	—.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125.75	126.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	80.50	81.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	111.—	113.—
„ „ po 50 zł. m. m.	50.50	51.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	27.50	28.50
Palfiego „ 40 „ „	21.—	22.—
Clarego „ 40 „ „	24.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	23.50
Windischgrätza 20 „ „	18.50	19.50
Waldsteina 20 „ „	19.—	20.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	13.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107.—	107.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107.20	107.40
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	94.75	95.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	126.90	127.30
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	50.40	50.60
Paryż za 100 fr.	50.50	50.60
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.03½	6.04½
detto. pełnej wagi	6.03½	6.04½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.15	10.17
Rosyjski imperyał	10.40	10.45
Talar związkowy	1.89	1.90
Srebro	126.—	126.50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	48³⁄₁₀ c.

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Budyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.